

World Christian Fellowship

www.wcflondon.com
wcflondon@gmail.com

Election

The biblical usage of “election” has absolutely nothing to do with salvation contrary to the teaching of Calvinism. Calvin summarizes this foundational doctrine in his book Institutes of the Christian Religion (Book 3 chapter 21): “Of the eternal election, by which God has predestinated some to salvation, and others to destruction.” He qualifies his summary by stating:

The predestination by which God adopts some to the hope of life, and adjudges others to eternal death, no man who would be thought pious ventures simply to deny...By predestination we mean the eternal decree of God, by which he determined with himself whatever he wished to happen with regard to every man. All are not created on equal terms, but some are preordained to eternal life, others to eternal damnation; and, accordingly, as each has been created for one or other of these ends, we say that he has been predestinated to life or to death. (Calvin Institutes 3:21:5: 06)

Calvinist James White reiterates Calvin’s words demonstrating that Calvin meant what he said. White states: “God elects a specific people unto Himself without reference to anything they do. This means the basis of God’s choice of the elect is solely

within Himself. His grace, His mercy, His will. It is not man's actions, works, or even foreseen faith, that "draws" God's choice. God's election is unconditional and final". (James R. White, *The Potter's Freedom*, Amityville, NY: Calvary Press, 2000, p. 39) This is also echoed by Loraine Boettner, in *The Reformed Doctrine of Predestination*

"The Doctrine of absolute Predestination of course logically holds that some are foreordained to death as truly as others are foreordained to life. The very terms 'elect' and 'election' imply the terms 'non-elect' and 'reprobation'. When some are chosen out others are left not chosen. The high privileges and glorious destiny of the former are not shared with the latter. Those who hold the doctrine of Election but deny that of Reprobation can lay but little claim to consistency. To affirm the former while denying the latter makes the decree of predestination an illogical and lop-sided decree. The creed which states the former but denies the latter will resemble a wounded eagle attempting to fly with but one wing." (Loraine Boettner *The Reformed Doctrine of Predestination* 1932 from 2000 bible study centre™ DIGITAL LIBRARY p. 104-5)

The good news, however, is that "election, elect, chosen" (and the derivatives) are terms that have nothing to do with one's eternal destiny. Scripture does speak at length of "the elect" and "the chosen" but these terms are devoid of the Calvinistic sense of someone who has been chosen to receive eternal life. The term 'elect' and its derivatives therefore are not salvific in

meaning but simply refer to persons or things that are chosen for a particular purpose and the purpose has nothing to do with eternal life. Once the definition of the word is established biblically, the foundation of Calvinism will be undermined and will collapse and arguing the tenants of TULIP will become inapplicable.

The word elect (Greek verb: eklegomai ἐκλέγομαι; Hebrew verb: bakharבָּחַר) means to choose, select. The elect or chosen (as nouns or adjectives) are those people or things that have been elected, selected, or chosen for a particular purpose by someone. Scripture bears witness that elect and its derivatives have nothing to do with someone being chosen specifically to eternal life.

The Election of Priests, Kings, and Disciples

In the Old Testament, we see times when God chose, and people chose.

God chose Levi to minister forever “... *the LORD your God has chosen* [bakhar בָּחַר Greek LXX eklexetai ἐκλεξεταί] him...”

Deuteronomy 18:5 (see also **1 Chronicles 15:2**)

அவனும் அவன் குமாரரும் எந்நாளும் **கர்த்தரின்** நாமத்தை முன்னிட்டு ஆராதனை செய்யும்படி நிற்கும்பொருட்டு, உன் தேவனாகிய **கர்த்தர்** உன் கோத்திரத்தார் எல்லாருக்குள்ளும் அவனையே தெரிந்துகொண்டார்.

God chose Saul to be the first king of Israel. What is fascinating about King Saul is that he was chosen both by God and the people:

1 Samuel 10:24, அப்பொழுது சாமுவேல் எல்லா ஜனங்களையும் நோக்கி: **கர்த்தர்** தெரிந்துகொண்டவனைப் பாருங்கள், சமஸ்த ஜனங்களுக்குள்ளும் அவனுக்குச் சமானமானவன் இல்லை என்றான்; அப்பொழுது ஜனங்கள் எல்லாரும் ஆர்ப்பரித்து: ராஜா வாழ்க என்றார்கள்.
(Hebrew and Greek are the same roots as above)...”

Two chapters later he was chosen by the people:

1 Samuel 12:13, இப்போதும் நீங்கள் வேண்டும் என்று விரும்பித் தெரிந்துகொண்ட ராஜா, இதோ, இருக்கிறார்; இதோ, **கர்த்தர்** உங்களுக்கு ஒரு ராஜாவை ஏற்படுத்தினார்.

Saul’s election by God had nothing to do with eternal life. Saul was chosen, elected by God for the purpose to be king over Israel and with that he had all of the potential to be a good king and for his lineage to be the lineage of the Messiah.

Why then did you not obey the voice of the LORD?

1 Samuel 15:19 & 22-23, இப்படியிருக்க, நீர் **கர்த்தருடைய** சொல்லைக்கேளாமல், கொள்ளையின்மேல் பறந்து, **கர்த்தருடைய** பார்வைக்குப் பொல்லாப்பானதைச் செய்தது என்ன என்றான். அதற்குச் சாமுவேல்: **கர்த்தருடைய** சத்தத்திற்குக் கீழ்ப்படிதலைப் பார்க்கிலும், சர்வாங்க தகனங்களும் பலிகளும் **கர்த்தருக்குப்** பிரியமாயிருக்குமோ? பலியைப்பார்க்கிலும் கீழ்ப்படிதலும், ஆட்டுக்கடாக்களின் நிணத்தைப்பார்க்கிலும்

செவிகொடுத்தலும் உத்தமம். 23. இரண்டகம்பண்ணுதல் பில்லிகுனியபாவத்திற்கும், முரட்டாட்டம்பண்ணுதல் அவபக்திக்கும் விக்கிரகாராதனைக்கும் சரியாய் இருக்கிறது; நீர் கர்த்தருடைய வார்த்தையைப் புறக்கணித்தபடியினாலே, அவர் உம்மை ராஜாவாயிராதபடிக்குப் புறக்கணித்துத் தள்ளினார் என்றான்.

It is only after repeated disobedience is Saul rejected and David chosen to take his place. Saul's election by God to be king had nothing to do with eternal life and his removal from being king likewise had nothing to do with eternal life, he was simply removed from his post.

Saul is analogous to Judas in many ways because both he and Judas were chosen yet they both forfeited their election.

John 6:70, இயேசு அவர்களை நோக்கி: பன்னிருவராகிய உங்களை நான் தெரிந்துகொள்ளவில்லையா? [eklegomai ἐκλέγομαι] உங்களுக்குள்ளும் ஒருவன் பிசாசாயிருக்கிறான் என்றார்.

God elected David to be king and passed over the other seven sons of Jesse.

1 Samuel 16:7-10 கர்த்தர் சாமுவேலை நோக்கி: நீ இவனுடைய முகத்தையும், இவனுடைய சரீரவளர்ச்சியையும் பார்க்கவேண்டாம்; நான் இவனைப் புறக்கணித்தேன்; மனுஷன் பார்க்கிறபடி நான் பாரேன்; மனுஷன் முகத்தைப் பார்ப்பான்; கர்த்தரோ இருதயத்தைப் பார்க்கிறார் என்றார். 8. அப்பொழுது ஈசாய் அபினதாபை அழைத்து, அவனைச் சாமுவேலுக்கு முன்பாகக் கடந்துபோகப்பண்ணினான்; அவன்:

இவனையும் **சுர்த்தர்** தெரிந்து கொள்ளவில்லை என்றான்.
9. ஈசாய் சம்மாவையும் கடந்துபோகப்பண்ணினான்; அவன்:
இவனையும் **சுர்த்தர்** தெரிந்துகொள்ளவில்லை என்றான்.
10. இப்படி ஈசாய் தன் குமாரரில் ஏழுபேரை சாமுவேலுக்கு
முன்பாகக் கடந்து போகப்பண்ணினான்; பின்பு சாமுவேல்
ஈசாயைப் பார்த்து: **சுர்த்தர்** இவர்களில் ஒருவனையும்
தெரிந்துகொள்ளவில்லை என்று சொல்லி;

The choosing or election had nothing to do with eternal life according to the Calvinist definition: God chose David because of what He saw in the heart and He chose him to be king – not for the purpose of eternal life.

See **Luke 6:13; John 13:18, 15:16, 19; Acts 1:2, 24, 15:7** concerning Jesus choosing of the disciples, one of whom was a devil (John 6:70).

The Election of Messiah and Angels

God's election of Messiah further demonstrates that the term election is devoid of the Calvinistic concept of eternal life.

Jesus, the Messiah-God-Incarnate, certainly has no need of salvation or eternal life; He is the source of life!

Isaiah 42:1 & 49:7, இதோ, நான் ஆதரிக்கிற என் தாசன், நான் தெரிந்துகொண்டவரும், [LXX: eklektos εκλεκτος] என் ஆத்துமாவுக்குப் பிரியமானவரும் இவரே; என் ஆவியை அவர்மேல் அமரப்பண்ணினேன்; அவர் புறஜாதிகளுக்கு நியாயத்தை வெளிப்படுத்துவார்.

This very title was used of Jesus on the cross

Luke 23:35 And the people stood looking on. But even the rulers with them sneered, saying, "He saved others; let Him save Himself if He is the Christ, the chosen of God."

Peter further confirms God's election of the Messiah!

1 Peter 2:4 -6, மனுஷரால் தள்ளப்பட்டதாயினும், தேவனால் தெரிந்துகொள்ளப்பட்டதும் விலையேறப்பெற்றது மாயிருக்கிற ஜீவனுள்ள கல்லாகிய அவரிடத்தில் சேர்ந்தவர்களாகிய நீங்களும், 5. ஜீவனுள்ள கற்களைப்போல ஆவிக் கேற்ற மாளிகையாகவும், இயேசுகிறிஸ்து மூலமாய் தேவனுக்குப் பிரியமான ஆவிக் கேற்ற பலிகளைச் செலுத்தும்படிக்குப் பரிசுத்த ஆசாரியக்கூட்டமாகவும் கட்டப்பட்டுவருகிறீர்கள். 6. அந்தப்படியே: இதோ, தெரிந்துகொள்ளப்பட்டதும் விலையேறப்பெற்றது மாயிருக்கிற மூலைக்கல்லைச் சீயோனில் வைக்கிறேன்; அதின்மேல் விசுவாசமாயிருக்கிறவன் வெட்கப் படுவதில்லை என்று வேதத்திலே சொல்லியிருக்கிறது.

Jesus was unquestionably chosen, elected, predestined by God to be the Messiah but His election was not for His salvation. He was chosen by the Father to give us eternal life!

In a similar fashion we find that angels can be elected – demonstrating that "elect" does not mean chosen to eternal life **Hebrews 2:16**, ஆதலால், அவர் தேவதூதருக்கு உதவியாகக் கைகொடாமல், ஆபிரகாமின் சந்ததிக்கு உதவியாகக் கைகொடுத்தார்.

The fact that God only offers salvation to mankind.

1 Timothy 5:21, நீ பட்சபாதத்தோடே ஒன்றும் செய்யாமலும், விசாரிக்குமுன் நிருணயம்பண்ணாமலும், இவைகளைக் காத்து நடக்கும்படி, தேவனுக்கும், கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவுக்கும், தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட தூதருக்கும் முன்பாக, உறுதியாய்க் கட்டளையிடுகிறேன்.

The Election of Jerusalem

God also elected (chose) Jerusalem to be His city proving that election has nothing to do with eternal life.

2 Chronicles 6:6, என் நாமம் விளங்கும் ஸ்தானமாக எருசலேமையும், என் ஜனமாகிய இஸ்ரவேலின்மேல் அதிபதியாயிருக்கத் தாவீதையும் தெரிந்துகொண்டேன் என்றார்.

1 Kings 8:44, நீர் உம்முடைய ஜனங்களை அனுப்பும் வழியிலே அவர்கள் தங்கள் சத்துருக்களோடு யுத்தம்பண்ணப் புறப்படும் போது, நீர் தெரிந்துகொண்ட இந்த நகரத்துக்கும், உம்முடைய நாமத்துக்கு நான் கட்டின இந்த ஆலயத்துக்கும் நேராகக் கர்த்தரை நோக்கி விண்ணப்பம் பண்ணினால்,

1 Kings 11:32, ஆனாலும் என் தாசனாகிய தாவீதுக்காகவும், நான் இஸ்ரவேல் கோத்திரங்களில் எல்லாம் தெரிந்துகொண்ட எருசலேம் நகரத்துக்காகவும், ஒரு கோத்திரம் அவனுக்கு இருக்கும்.

1 Kings 11:36, என் நாமம் விளங்கும்படிக்கு, நான் தெரிந்துகொண்ட நகரமாகிய எருசலேமிலே என் சமூகத்தில் என் தாசனாகிய தாவீதுக்கு எந்நாளும் ஒரு விளக்கு இருக்கத்தக்கதாக, அவன் குமாரனுக்கு ஒரு கோத்திரத்தைக் கொடுப்பேன்.

Psalms 132:13, கர்த்தர் சீயோனைத் தெரிந்துகொண்டு, அது தமக்கு வாசஸ்தலமாகும்படி விரும்பினார்.

In all of these verses we see that God has chosen or elected Jerusalem for a purpose and the word election does not entail eternal life.

The Election of False Gods and Foolish Things

In Corinthians we learn that God has chosen foolish, weak, base and despised things.

1 Corinthians 1:27-28, ஞானிகளை வெட்கப்படுத்தும்படி தேவன் உலகத்தில் பைத்தியமானவைகளைத் தெரிந்துகொண்டார்; பலமுள்ளவைகளை வெட்கப்படுத்தும்படி தேவன் உலகத்தில் பலவீனமானவைகளைத் தெரிந்துகொண்டார். 28. உள்ளவைகளை அவமாக்கும்படி, உலகத்தின் இழிவானவைகளையும், அற்பமாயெண்ணப்பட்டவைகளையும், இல்லாதவைகளையும், தேவன் தெரிந்துகொண்டார்.

James 2:5, என் பிரியமான சகோதரரே, கேளுங்கள்; தேவன் இவ்வுலகத்தின் தரித்திரரை விசுவாசத்தில் ஐசுவரியவான்களாகவும், தம்மிடத்தில் அன்புகூருகிறவர்களுக்குத் தாம்

வாக்குத்தத்தம்பண்ணின ராஜ்யத்தைச் சுதந்தரிக்கிற
வர்களாகவும் தெரிந்துகொள்ளவில்லையா?

Not only is election used to describe God's choosing of people, places, and things for His special purposes, it is used for men's choosing of the true God and of false gods.

Joshua 24:22, அப்பொழுது யோசுவா ஜனங்களை நோக்கி: கர்த்தரைச் சேவிக்கும்படி நீங்கள் அவரைத் தெரிந்துகொண்டதற்கு நீங்களே உங்களுக்குச் சாட்சிகள் என்றான். அதற்கு அவர்கள்: நாங்களே சாட்சிகள் என்றார்கள்.

Judges 10:14, நீங்கள் போய், உங்களுக்காகத் தெரிந்துகொண்ட தேவர்களை நோக்கி முறையிடுங்கள்; அவைகள் உங்கள் ஆபத்தின் காலத்தில் உங்களை இரட்சிக்கட்டும் என்றார்.

Luke 14:7, விருந்துக்கு அழைக்கப்பட்டவர்கள் பந்தியில் முதன்மையான இடங்களைத் தெரிந்துகொண்டதை அவர் பார்த்து, அவர்களுக்கு ஒரு உவமையைச் சொன்னார்:

From the above verses is that election has nothing to do with predestination to eternal life.

God chose priests, kings and Jerusalem for His purposes and man chose both God and idols. We would be wrong to try to insert the concept of predestination into the term election.

The Election of Israel

While election is made by God and men of people and places, there is a usage that stands out uniquely in Scripture: God's chosen people, the elect, are the Israelites.

The title "chosen/elect" is in no less than eight verses in Scripture.

The use of the title "elect" to describe Israel becomes very important when we venture into the New Testament because it clears up many theological, soteriological, and eschatological issues.

1 Chronicles 16:12, அவருடைய தாசனாகிய இஸ்ரவேலின் சந்ததியே! அவரால் தெரிந்துகொள்ளப்பட்டவர்களாகிய யாக்கோபின் புத்திரரே!

1 Chronicles 16:13, *O seed of Israel His servant, You children of Jacob, His chosen ones!*

Psalms 33:12, கர்த்தரைத் தங்களுக்குத் தெய்வமாகக்கொண்ட ஜாதியும், அவர் தமக்குச் சுதந்தரமாகத் தெரிந்துகொண்ட ஜனமும் பாக்கியமுள்ளது.

Psalms 105:5, அவருடைய தாசனாகிய ஆபிரகாமின் சந்ததியே! அவரால் தெரிந்துகொள்ளப்பட்டவர்களாகிய யாக்கோபின் புத்திரரே!

Psalms 105:6, *O seed of Abraham His servant, You children of Jacob, His chosen ones!*

Psalms 105:43, தம்முடைய ஜனத்தைக் களிப்போடும், தாம் தெரிந்துகொண்டவர்களைக் கெம்பீர சத்தத்தோடும் புறப்படப்பண்ணி,

Psalms 135:4, கர்த்தர் யாக்கோபைத் தமக்காகவும், இஸ்ரவேலைத் தமக்குச் சொந்தமாகவும் தெரிந்துகொண்டார்.

Isaiah 45:4, வெண்கலக் கதவுகளை உடைத்து, இருப்புத் தாழ்ப்பாள்களை முறித்து, அந்தகாரத்தில் இருக்கிற பொக்கிஷங்களையும், ஒளிப்பிடத்தில் இருக்கிற புதையல்களையும் உனக்குக் கொடுப்பேன்; நான் என் தாசனாகிய யாக்கோபினிமித்தமும், நான் தெரிந்துகொண்ட இஸ்ரவேலினிமித்தமும், நான் உன்னைப் பெயர்சொல்லி அழைத்து, நீ என்னை அறியாதிருந்தும் உனக்கு நாமம் தரித்தேன்.

Isaiah 65:9, யாக்கோபிலிருந்து ஒரு வித்தையும், யூதாவிலிருந்து என் மலைகளைச் சுதந்தரிப்பவரையும் எழும்பப்பண்ணுவேன்; நான் தெரிந்துகொண்டவர்கள் அதைச் சுதந்தரித்துக்கொண்டு, என் ஊழியக்காரர் அங்கே வாசம்பண்ணுவார்கள்.

Isaiah 65:22, அவர்கள் கட்டுகிறதும், வேறொருவர் குடியிருக்கிறதும், அவர்கள் நாட்டுகிறதும், வேறொருவர்கனி புசிக்கிறதும்புரியுப்பதில்லை; ஏனெனில் விருட்சத்தின் நாட்களைப்போல என் ஜனத்தின் நாட்களிருக்கும்; நான் தெரிந்துகொண்டவர்கள் தங்கள் கைகளின் கிரியைகளை நெடுநாளாய் அருபவிப்பார்கள்.

The verses above demonstrate how God has specifically called Israel, Jacob, the Seed of Abraham His chosen. Thus, the term “the chosen” or “my chosen” and “the elect” is a reference to ethnic Israel. This point is proven by Paul who, in a synagogue on the Sabbath day in Antioch, read from the Law and Prophets and then spoke to his fellow Jews.

Acts 13:16-17, அப்பொழுது பவுல் எழுந்திருந்து, கையமர்த்தி: இஸ்ரவேலரே, தேவனுக்குப் பயந்து நடக்கிற சகல ஜனங்களே, கேளுங்கள். 17. இஸ்ரவேலராகிய இந்த ஜனத்தினுடைய தேவன் நம்முடைய பிதாக்களைத் தெரிந்துகொண்டு, எனிப்து தேசத்தில் அவர்கள் பரதேசிகளாய்ச் சஞ்சரித்தபோது ஜனங்களை உயர்த்தி, தமது புயபலத்தினாலே அதிலிருந்து அவர்களைப் புறப்படப்பண்ணி,

Thus, the election of Israel was true in the Old Testament and the New Testament as well.

The “Few Chosen” Are Israelites

The definition of “the elect/chosen” have been established, let us proceed to the teachings of Jesus, we must remember was Himself Jewish.

In Matthew 22 Jesus, speaking with the Pharisees, compares the Kingdom of Heaven to a King who prepared a wedding feast for His Son.

Those that were invited to the wedding feast were not interested in coming so the King sent His servants out calling

everyone who would come. That the invited guests to the wedding were the Israelites is certain. But the elect did not make it to the wedding feast.

Jesus rebuked the Pharisees in **Matthew 8:11**, அநேகர் கிழக்கிலும் மேற்கிலுமிருந்து வந்து, பரலோகராஜ்யத்தில் ஆபிரகாம் ஈசாக்கு யாக்கோபு என்பவர்களோடே பந்தியிருப்பார்கள்.

There are also many passages in the Old Testament that speak of the Messianic age in which the descendants of Abraham, Isaac, and Jacob would be God's special people.

For detail study the following Chapters in the book of Isaiah 2, 4, 11, 60-66).

Therefore, Jesus' statement "For many are called, but few are chosen," (**Matthew 22:14**; & **20:16**) must be interpreted in light of who are the chosen, that is the Jews! The chosen, elect (the Jews) were the ones to whom the promise of the Messianic Age was first given.

However, when the bridegroom came they were not willing to come and therefore God the Father gave instruction for all (the many) to be called to the feast. Understanding who the elect are unlocks the passage for us. Knowing that the elect are the Jews completely rules out any Calvinistic interpretation of the passage. Note that both the called and chosen still needed salvation as indicated by the wedding garment and he who was found in the feast without a garment was cast out.

The Elect in the Tribulation

In Matthew 24 in which Jesus is telling the disciples of what the days of the tribulation would be like. Armed with the knowledge that the elect are the Jews, we can consistently interpret the passage; the elect in Matthew 24 are not Gentile believers in the tribulation, but are God's chosen, that is the Jews.

Matthew 24:22 &24, அந்நாட்கள் குறைக்கப்படாதிருந்தால், ஒருவனாகிலும் தப்பிப்போவதில்லை; தெரிந்துகொள்ளப்பட்டவர்களினிமித்தமோ அந்த நாட்கள் குறைக்கப்படும். ஏனெனில், கள்ளக்கிறிஸ்துக்களும் கள்ளத்தீர்க்கதரிசிகளும் எழும்பி, கூடுமானால் தெரிந்துகொள்ளப்பட்டவர்களையும் வஞ்சிக்கத்தக்கதாகப் பெரிய அடையாளங்களையும் அற்புதங்களையும் செய்வார்கள்.

Mark 13:20, கர்த்தர் அந்நாட்களைக் குறைத்திராவிட்டால், ஒருவனாகிலும் தப்பிப்போவதில்லை; தாம் தெரிந்துகொண்டவர்களினிமித்தமோ, அவர் அந்த நாட்களைக் குறைத்திருக்கிறார்.

Emphasizing those whom God chose, the Jews.

If the elects are interpreted as those whom God has predestined to eternal life, then a challenge arises, in particular, for those of us of a pre-tribulation perspective.

Who exactly is being gathered at the end of the tribulation?

Matthew 24:31, வலுவாய்த் தொனிக்கும் எக்காள சத்தத்தோடே அவர் தமது தூதர்களை அனுப்புவார்; அவர்கள்

அவரால் தெரிந்துகொள்ளப்பட்டவர்களை வானத்தின் ஒரு முனை முதற்கொண்டு மறுமுனைமட்டும் நாலு திசைகளிலுமிருந்து கூட்டிச்சேர்ப்பார்கள்.

There can be no question that this gathering happens after the events of the Great Tribulation and yet, if it is referring to the same catching up of believers in 1 Thessalonians 4:17, then the teaching of the pre-tribulation rapture would be nullified.

However, once we realize that the elects here are not believers in general but specifically the Israelites/Jews then the matter is resolved. Two-thirds of the (up to then non-believing) Jews will tragically perish and the one-third (**Zechariah 13:8**) remaining will be gathered at the end of the Great Tribulation. It also fits in with Revelation 19 where the believers return with Jesus to the earth because they have already been caught up to Him.

The Old Testament proves that the gathering of the elect in Matthew 24 must be speaking of the Jews. Jesus used the language of Isaiah 11 to describe the gathering of the elect, an obvious reference to the Jews.

Isaiah 11:12, ஜாதிகளுக்கு ஒரு கொடியை ஏற்றி, இஸ்ரவேலில் துரத்துண்டவர்களைச் சேர்த்து, யூதாவில் சிதறடிக்கப்பட்டவர்களை பூமியின் நான்கு திசைகளிலுமிருந்து கூட்டுவார்.

The gathering of the Jews is further predicted in Isaiah 43:5, 54:7, and Zechariah 2:6.

When we realize that the usage of “chosen” or “elect” has nothing to do with (predestined to) eternal life then many of the difficult Bible passages are easy to interpret.

The Elect in Peter’s Epistles Are Jewish

Peter likewise uses the term elect to describe the Jews.

1 Peter 1:1-2, இயேசுகிறிஸ்துவின் அப்போஸ்தலனாகிய பேதுரு, பொந்து, கலாத்தியா, கப்பத்தோக்கியா, ஆசியா, பித்தினியா தேசங்களிலே சிதறியிருக்கிறவர்களில்,
2. பிதாவாகிய தேவனுடைய முன்னறிவின்படியே, ஆவியானவரின் பரிசுத்தமாக்குதலினாலே, கீழ்ப்படிதலுக்கும் இயேசுகிறிஸ்துவினுடைய இரத்தந் தெளிக்கப்படுதலுக்கும் தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட பரதேசிகளுக்கு எழுதுகிறதாவது: கிருபையும் சமாதானமும் உங்களுக்குப் பெருகக்கடவது.

The word “dispersion” (Greek diaspora διασπορά) was used to describe the scattering among the nations that God had promised to the Jews (Israel) if they would not follow Him (Leviticus 26:33; Deuteronomy 4:27; Nehemiah 1:8, etc.; the LXX uses the same Greek word as the NT).

James, in his epistle, could not be any clearer that the diaspora is Israel when he says in **James 1:1**, தேவனுக்கும் கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவுக்கும் ஊழியக்காரனாகிய யாக்கோபு, சிதறியிருக்கிற பன்னிரண்டு கோத்திரங்களுக்கும் வாழ்த்துதல் சொல்லி எழுதுகிறதாவது [en te diaspora εν τη διασπορα]:

The twelve tribes are of course Israel (the Jews) and they are in the diaspora, the same group to which Peter was addressing his letter.

Lastly, we must acknowledge two important points.

1) Peter was the apostle to the Jews. In **Galatians 2:7-9**

Paul states that he “அதுவுமல்லாமல், விருத்தசேதனமுள்ளவர்களுக்கு அப்போஸ்தலனாயிருக்கும்படி பேதுருவைப் பலப் படுத்தினவர் புறஜாதிகளுக்கு அப்போஸ்தலனாயிருக்கும்படி என்னையும் பலப்படுத்தினபடியால், 8. விருத்தசேதனமுள்ள அவர்களுக்குச் சுவிசேஷத்தைப் பிரசங்கிக்கும்படி பேதுருவுக்குக் கையளிக்கப்பட்டதுபோல, விருத்தசேதனம் இல்லாதவர்களுக்குப் பிரசங்கிக்கும்படி அது எனக்கும் கையளிக்கப்பட்டதென்று அவர்கள் கண்டு; 9. எனக்கு அளிக்கப்பட்ட கிருபையை அறிந்தபோது, தூண்களாக எண்ணப்பட்ட யாக்கோபும், கேபாவும், யோவானும், தாங்கள் விருத்தசேதனமுள்ளவர்களுக்கும், நாங்கள் புறஜாதிகளுக்கும் பிரசங்கிக்கும்படி, அந்நியோந்நிய ஐக்கியத்திற்கு அடையாளமாக எனக்கும் பர்னபாவுக்கும் வலதுகை கொடுத்து,

2) Babylon was the third largest Jewish center in the ancient world. When the Jews were given leave under Cyrus to return to Israel in 536 BC, only a small remnant returned while many thousands stayed in Babylon. The

writing of the Babylonian Talmud gives concrete proof to the fact that Babylon was a major center of Jewish life and culture. Since Peter was the apostle specifically appointed to take the Gospel to the Jews, then finding him in Babylon (not Rome!) in the company of Jews is simple enough to grasp.

Peter is writing from Babylon, in the company of other Jews (the chosen) to fellow chosen ones who were also in the diaspora (that is, not living in Israel). Realizing that Peter is the apostle to the (elect) Jews and is writing from Babylon to other (elect) Jews facilitates the interpretation of the two epistles.

In 1 Peter chapter two Peter writes concerning his Jewish (believing) brethren,

1 Peter 2:5 & 9, ஜீவனுள்ள கற்களைப்போல ஆவிக் கேற்ற மாளிகையாகவும், இயேசுகிறிஸ்து மூலமாய் தேவனுக்குப் பிரியமான ஆவிக் கேற்ற பலிகளைச் செலுத்தும்படிக்குப் பரிசுத்த ஆசாரியக்கூட்டமாகவும் கட்டப்பட்டுவருகிறீர்கள். நீங்களோ, உங்களை அந்தகாரத்தினின்று தம்முடைய ஆச்சரியமான ஒளியினிடத்திற்கு வரவழைத்தவருடைய புண்ணியங்களை அறிவிக்கும்படிக்குத் தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட சந்ததியாயும், [the Greek word is *genos* (race) not *genea*(generation)], ராஜரீகமான ஆசாரியக்கூட்டமாயும், பரிசுத்த ஜாதியாயும், அவருக்குச் சொந்தமான ஜனமாயும் இருக்கிறீர்கள்.

These same words were used repeatedly in the Old Testament to describe the Jewish people:

Exodus 19:5-6, இப்பொழுது நீங்கள் என் வாக்கை உள்ளபடி கேட்டு, என் உடன்படிக்கையைக் கைக்கொள்வீர்களானால், சகல ஜனங்களிலும் நீங்களே எனக்குச் சொந்த சம்பந்தாயிருப்பீர்கள்; பூமியெல்லாம் என்னுடையது. 6. நீங்கள் எனக்கு ஆசாரிய ராஜ்யமும் பரிசுத்த ஜாதியுமாய் இருப்பீர்கள் என்று நீ இஸ்ரவேல் புத்திரரோடே சொல்ல வேண்டிய வார்த்தைகள் என்றார்.

Deuteronomy 7:6, நீ உன் தேவனாகிய கர்த்தருக்குப் பரிசுத்த ஜனம், பூச்சுக்கரத்திலுள்ள எல்லா ஜனங்களிலும் உன் தேவனாகிய கர்த்தர் உன்னைத் தமக்குச் சொந்தமாயிருக்கும்படி தெரிந்துகொண்டார்.

Deuteronomy 14:2, நீங்கள் உங்கள் தேவனாகிய கர்த்தருக்குப் பரிசுத்தமான ஜனங்கள்; பூமியின்மீதெங்குமுள்ள எல்லா ஜனங்களிலும் உங்களையே கர்த்தர் தமக்குச் சொந்த ஜனங்களாயிருக்கத் தெரிந்துகொண்டார்.

Psalms 135:4, கர்த்தர் யாக்கோபைத் தமக்காகவும், இஸ்ரவேலைத் தமக்குச் சொந்தமாகவும் தெரிந்துகொண்டார்.

1 Peter 2:10, முன்னே நீங்கள் தேவனுடைய ஜனங்களாயிருக்கவில்லை, இப்பொழுதோ அவருடைய ஜனங்களாயிருக்கிறீர்கள்; முன்னே நீங்கள் இரக்கம் பெறாதவர்களாயிருந்தீர்கள். இப்பொழுதோ இரக்கம் பெற்றவர்களாயிருக்கிறீர்கள்.

The passage is taken from Hosea where God, speaking to Israel,

Hosea 1:9, அப்பொழுது அவர்: இவனுக்கு லோகம்மீ என்னும் பேரிடு; ஏனெனில் நீங்கள் என் ஜனமல்ல, நான் உங்கள் தேவனாயிருப்பதில்லை

Peter is demonstrating that their previous condition has been undone in Jesus Christ. This truth is given by God through Hosea.

Hosea 1:10 & 2:23, என்றாலும், இஸ்ரவேல் புத்திரரின் தொகை அளக்கவும் எண்ணவுங் கூடாத கடற்கரை மணலைப்போலிருக்கும்; நீங்கள் என் ஜனமல்ல என்று அவர்களுக்குச் சொல்வதற்குப் பதிலாக நீங்கள் ஜீவனுள்ள தேவனுடைய பிள்ளைகள் என்று அவர்களுக்குச் சொல்லப்படும்.

நான் அவளை எனக்கென்று பூமியிலே விதைத்து, இரக்கம் பெறாதிருந்தவளுக்கு இரங்குவேன்; என் ஜனமல்லாதிருந்தவர்களை நோக்கி நீ என் ஜனமென்று சொல்லுவேன்; அவர்கள் என் தேவனே என்பார்கள் என்றார்.

Elect but Not Saved

When we read in **2 Peter 1:10**, ஆகையால், சகோதரரே, உங்கள் அழைப்பையும் தெரிந்துகொள்ளுதலையும் உறுதியாக்கும்படி ஜாக்கிரதையாயிருங்கள்; இவைகளை செய்தால் நீங்கள் ஒருக்காலும் இடறிவிழுவதில்லை.

We know that Peter is talking to Jews and that their election has nothing to do with salvation.

Therefore, this is not a Calvinistic call for us to somehow make sure that we have been chosen to eternal life! It is rather a reminder to the chosen people to embrace the fact that they were elected, chosen by God to be His special treasure. However, their election is by no means an absolute guarantee that they will inherit eternal life.

Paul validates this fact so clearly when he wrote a letter to his spiritual son Timothy in

2 Timothy 2:10, ஆகையால், தெரிந்துகொள்ளப்பட்டவர்கள் கிறிஸ்து இயேசுவினால் உண்டான இரட்சிப்பை நித்திய மகிமையோடே பெற்றுக்கொள்ளும்படி, சகலத்தையும் அவர்கள் நிமித்தமாகச் சகிக்கிறேன்.

Note well that Paul must endure for the elect, the Jews, so that they too might be saved.

As we have seen, election has nothing to do with salvation.

Furthermore, election is generally a term used of the Jews, who are of course, the chosen people.

This is confirmed yet again by Paul, who is speaking about the Jews. **Romans 11:28**, சிவியேசுஷத்தைக்குறித்து அவர்கள் உங்கள்நிமித்தம் பகைஞராயிருக்கிறார்கள்; தெரிந்துகொள்ளுதலைக்குறித்து அவர்கள் பிதாக்களினிமித்தம் அன்புகூரப்பட்டவர்களாயிருக்கிறார்கள்.

The Elect in Romans Are Israelites

Part of the challenge of understanding Romans is to recognize that Paul is speaking to the believers in Rome who are both Jewish and Gentile (non-Jewish). We learn that from the way that he addresses his readers.

Romans 1:16, கிறிஸ்துவின் சிவியசேஷத்தைக் குறித்து நான் வெட்கப்படேன்; முன்பு யூதரிலும் பின்பு கிரேக்கரிலும் விசுவாசிக்கிறவனெவனோ அவனுக்கு இரட்சிப்பு உண்டாவதற்கு அது தேவபெலனாயிருக்கிறது.

“Jew and Greek” is a combination that he uses throughout this letter to Romans.

For example, Romans 2:9, 10; 10:12. Romans 2:17 Paul speaks specifically to the Jews.

Romans 2:17, நீ யூதனென்று பெயர்பெற்று, நியாயப்பிரமாணத்தின்மேல் பற்றுதலாயிருந்து, தேவனைக்குறித்து மேன்மைபாராட்டி,

Paul then asks what advantage the Jew has, and he answers his question.

Romans 3:1-2, இப்படியானால், யூதனுடைய மேன்மை என்ன? விருத்தசேதனத்தினாலே பிரயோஜனம் என்ன? 2. அது எவ்விதத்திலும் மிகுதியாயிருக்கிறது; தேவனுடைய வாக்கியங்கள் அவர்களிடத்தில் ஒப்புவிக்கப்பட்டது விசேஷித்த மேன்மையாமே.

In chapter four Paul speaks of Abraham who was their father according to the flesh.

Romans 4:1, அப்படியானால், நம்முடைய தகப்பனாகிய ஆபிரகாம் மாம்சத்தின்படி என்னத்தைக் கண்டடைந்தான் என்று சொல்லுவோம்?

Finally, Paul bridges the apparent controversial between the Jews and Greeks of the Roman church with the following conclusion.

Romans 10:12, யூதனென்றும் கிரேக்கனென்றும் வித்தியாசமே இல்லை; எல்லாருக்குங் கர்த்தரானவர் தம்மைத் தொழுதுகொள்ளுகிற யாவருக்கும் ஐசுவரியசம்பன்னராயிருக்கிறார்.

Having seen that the book of Romans was written in large part to the elect, the Jews, (see also Acts 18:2 and Romans 16:3 concerning Roman Jews) as well as Gentiles, we can now see that the many uses of the word “elect” are not references to salvation, predestination etc. Rather they are reference to the Israelites (elected by God)

Romans 9:4-5, அவர்கள் இஸ்ரவேலரே; புத்திரசுவிகாரமும், மகிமையும், உடன்படிக்கைகளும், நியாயப்பிரமாணமும், தேவாராதனையும், வாக்குத்தத்தங்களும் அவர்களுடைய வைகளே; 5. பிதாக்கள் அவர்களுடையவர்களே; மாம்சத்தின்படி கிறிஸ்துவும் அவர்களில் பிறந்தாரே, இவர் என்றென்றைக்கும் ஸ்தோத்திரிக்கப்பட்ட சர்வத்திற்கும்மேலான தேவன். ஆமென்.

Therefore, Paul’s question “Who shall bring a charge against God’s elect?” (Rom 8:33) is not Calvinistic (predestined to

eternal life) but is a reference to the elect Jews (see above: 1 Chronicles 16:13, Psalms 33:12; 105:6; 105:43; 135:4, Isaiah 45:4; 65:9; 65:22). This concept is consistent throughout the book.

Romans 9 - 11 is the great defense of Scripture, par excellence, that God has not cast away His people. Paul begins the section by showing how God began with Abraham and then chose Isaac over Ishmael, and then Jacob over Esau. Speaking of the two nations in Rebecca's womb.

Romans 9:11, பிள்ளைகள் இன்னும் பிறவாமலும், நல்வினை தீவினை ஒன்றும் செய்யாமலுமிருக்கையில், தேவனுடைய தெரிந்துகொள்ளுதலின்படியிருக்கிற அவருடைய தீர்மானம் கிரியைகளினாலே நிலைநிற்காமல் அழைக்கிறவராலே நிலைநிற்கும்படிக்கு.

The election has nothing to do with Calvinistic predestination but with God choosing Jacob rather than Esau to be the one who would receive the oracles of God etc.

Election of Grace

Romans 11:5, அப்படிப்போல இக்காலத்திலேயும் கிருபையினாலே உண்டாகும் தெரிந்துகொள்ளுதலின்படி ஒரு பங்கு மீதியாயிருக்கிறது.

This was spoken of the encounter of Elijah and the 400 Israelite prophets of Baal. Just when Elijah thought all was lost, God informed him that He had reserved 7000 that had not followed the evil ways of Baal. And thus, in like manner, most of Israel, who had been chosen, elected by God to be the conduit of blessing to the world, had rejected that special calling.

This concurs with what Jesus stated in **Matthew 22:14**, “*few [the Jews] are chosen*” and that small group had for the most part rejected the special RSVP that God had sent to them to come to the wedding feast.

Paul continues in **Romans 11:7**, அப்படியானால் என்ன? இஸ்ரவேலர் தேடுகிறதை அடையாமலிருக்கிறார்கள், தெரிந்துகொள்ளப்பட்டவர்களோ அதை அடைந்திருக்கிறார்கள்; மற்றவர்கள் இன்றையத்தினம்வரைக்கும் கடினப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

It must be noted that the word elect here is in fact feminine singular– demonstrating that it is not speaking of “the elect ones” (masculine plural eklektoieklektoi) but “election”. This means that in both Romans 11:5 and 11:7 the term is “election”

thus God's action of selecting Abraham, Isaac, Jacob to be the recipients of the promises (Rom 9:4-5).

The entire context of the elect and election has to do with Israel as evidenced by Paul's statement in **Romans 11:11**, how they, the Jews, இப்படியிருக்க, விழுந்துபோகும்படிக்கா இடறினார்கள் என்று கேட்கிறேன், அப்படியல்லவே; அவர்களுக்குள்ளே வைராக்கியத்தை எழுப்பத்தக்கதாக அவர்களுடைய தவறுதலினாலே புறஜாதிகளுக்கு இரட்சிப்பு கிடைத்தது.

The biblical "election of grace" is not Calvin's idea of God choosing some to eternal life and others to eternal damnation; it is rather God choosing the Jewish race, which was based purely on God's grace and not their righteousness. God spoke this through Moses.

Deuteronomy 9:5, உன் நீதியினிமித்தமும் உன் இருதயத்தினுடைய உத்தமத்தினிமித்தமும் நீ அவர்கள் தேசத்தைச் சுதந்தரிக்கும்படி பிரவேசிப்பதில்லை; அந்த ஜாதிகளுடைய ஆகாமியத்தினிமித்தமாகவும், ஆபிரகாம் ஈசாக்கு யாக்கோபு என்னும் உன் பிதாக்களுக்குக் கர்த்தர் ஆணையிட்டுச் சொன்ன வார்த்தையை நிறைவேற்றும்படியாகவும், உன் தேவனாகிய கர்த்தர் அவர்களை உனக்கு முன்பாகத் துரத்திவிடுகிறார்.

That the election of grace is referring to God's choosing of the fathers is further established.

Romans 11:12 & 15, அவர்களுடைய தவறு உலகத்திற்கு ஐசுவரியமும், அவர்களுடைய குறைவு புறஜாதிகளுக்கு ஐசுவரியமுமாயிருக்க, அவர்களுடைய நிறைவு எவ்வளவு அதிகமாய் அப்படியிருக்கும்.

15. அவர்களைத் தள்ளிவிடுதல் உலகத்தை ஒப்புரவாக்குதலாயிருக்க, அவர்களை அங்கிகரித்துக் கொள்ளுதல் என்னமாயிராது; மரித்தோரிலிருந்து ஜீவன் உண்டானது போலிருக்கும்ல்லவோ?

Israel, nationally speaking, rejected the invitation to come to the wedding feast when the Bridegroom came which thereby translated into riches for the Gentiles.

However, the election of grace, that is God's making promises to Abraham, Isaac, and Jacob and their seed, was an irrevocable call which is why Paul says about the unbelieving Jews.

Romans 11:28-29, சுவிசேஷத்தைக்குறித்து அவர்கள் உங்கள்நிமித்தம் பகைஞராயிருக்கிறார்கள்; தெரிந்துகொள்ளுதலைக்குறித்து அவர்கள் பிதாக்களினிமித்தம் அன்புகூரப்பட்டவர்களாயிருக்கிறார்கள். 29. தேவனுடைய கிருபைவரங்களும், அவர்களை அழைத்த அழைப்பும் மாறாதவைகளே.

Paul probably had **Jeremiah 31:35-37**, among other passages, in mind when speaking of the irrevocability of God's promise. God had called Israel to himself and would never let them go completely.

Romans 11:2, தேவன் தாம் முன்னறிந்துகொண்ட தம்முடைய ஜனங்களைத் தள்ளிவிடவில்லை. எலியாவைக்குறித்துச்

சொல்லிய இடத்தில், வேதம் சொல்லுகிறதை அறியீர்களா?
அவன் தேவனை நோக்கி:

Peter also confirms that God foreknew the Israelites, in **1 Peter 1:2**, “to the pilgrims of the Dispersion elect according to the foreknowledge of God the Father”

God chose Abraham, Isaac, Jacob, and their descendants for a special purpose. His choosing them (election) had nothing to do with the Calvinistic idea of predestination to eternal life and eternal damnation. Though the Jews were elect, they were not automatically saved. They for the most part had rejected the invitation to the wedding feast and as such were blinded but they would be restored in the end.

Foreknowledge

Foreknowledge is a companion of election – but just like election, foreknowledge is a general reference to God having known the Israelites beforehand. Consider Paul’s definitive statement.

Romans 11:1-2, இப்படியிருக்க, தேவன் தம்முடைய ஜனங்களைத் தள்ளிவிட்டாரோ என்று கேட்கிறேன், தள்ளிவிடவில்லையே; நானும் ஆபிரகாமின் சந்ததியிலும் பென்யமீன் கோத்திரத்திலும் பிறந்த இஸ்ரவேலன்.
2. தேவன் தாம் முன்னறிந்துகொண்ட தம்முடைய ஜனங்களைத் தள்ளிவிடவில்லை. எலியாவைக்குறித்துச் சொல்லிய இடத்தில், வேதம் சொல்லுகிறதை அறியீர்களா? அவன் தேவனை நோக்கி: [*proginosko proylonvskw*].”

The word foreknow, like election, has nothing to do with having predestined someone to eternal life or eternal damnation, as Calvin suggested. “Foreknow” and “foreknowledge” are simply a verb and noun of the same basic stem.

Look at the following verses that demonstrate that knowing something ahead of time is not only possible for God but for man as well and it does not entail the Calvinistic concept whatsoever.

Acts 26:5, நம்முடைய மார்க்கத்திலுள்ள சமயபேதங்களில் மிகவும் கண்டிப்பான சமயத்துக்கு இசைந்தபடி பரிசேயனாய் நடந்தேனென்று சாட்சிசொல்ல அவர்களுக்கு மனதிருந்தால் சொல்லலாம். [*proginosko προγινωσκω*]

2 Peter 3:17, ஆதலால் பிரியமானவர்களே, இவைகளை முன்னமே நீங்கள் அறிந்திருக்கிறபடியால், அக்கிரமக்காரருடைய வஞ்சகத்திலே நீங்கள் இழுப்புண்டு உங்கள் உறுதியிலிருந்து விலகி விழுந்துபோகாதபடிக்கு எச்சரிக்கையாயிருந்து,

In both of the verses, the word is the same – foreknowing and neither is God’s foreknowledge; it is simply man’s. Certainly neither of those two examples carries any sense of Calvinistic predestination.

Peter speaks of Jesus being foreknown before the beginning of the world and is just now made known.

1 Peter 1:20, அவர் உலகத்தோற்றத்திற்கு முன்னே குறிக்கப்பட்டவராயிருந்து, தமது மூலமாய் தேவன்மேல் விசுவாசமாயிருக்கிற உங்களுக்காக இந்தக் கடைசிக்காலங்களில் வெளிப்பட்டார். [proginosko παρογινωσκω]

We witnessed before how Peter was addressing the Jews in his epistle whom he states to be elect according to God's knowing beforehand.

Therefore, when we come to Romans 8 we ought not to jump to the Calvinistic definition, but to the God-foreknew-the-Jews definition.

Romans 8:28-30, அன்றியும், அவருடைய தீர்மானத்தின்படி அழைக்கப்பட்டவர்களாய் தேவனிடத்தில் அன்பு கூருகிறவர்களுக்குச் சகலமும் நன்மைக்கு ஏதுவாக நடக்கிறதென்று அறிந்திருக்கிறோம். 29. தம்முடைய குமாரன் அநேக சகோதரருக்குள்ளே முதற்பேறானவராயிருக்கும் பொருட்டு, தேவன் எவர்களை முன்னறிந்தாரோ அவர்களைத் தமது குமாரனுடைய சாயலுக்கு ஒப்பாயிருப்பதற்கு முன்குறித்திருக்கிறார்; 30. எவர்களை முன்குறித்தாரோ அவர்களை அழைத்துமிருக்கிறார்; எவர்களை அழைத்தாரோ அவர்களை நீதிமாண்களாக்கியுமிருக்கிறார்; எவர்களை நீதிமாண்களாக்கினாரோ அவர்களை மகிமைப் படுத்தியுமிருக்கிறார்.

Even the act of calling we find spoken of concerning Israel in the book of Isaiah.

Isaiah 43:1, இப்போதும் யாக்கோபே, உன்னைச் சிருஷ்டித்தவரும், இஸ்ரவேலே உன்னை

உருவாக்கினவருமாகிய கர்த்தர் சொல்லுகிறதாவது:
பயப்படாதே; உன்னை மீட்டுக்கொண்டேன்; உன்னைப்
பேர்சொல்லி அழைத்தேன்; நீ என்னுடையவன்.
(see also: Isaiah 54:6; 1 Peter 1:15; 2:9; 5:10)

In so far as we Gentiles are grafted into the olive tree, then we share in the common purpose that God has for His elect, the Jews.

Romans 11:17, சில கிளைகள் முறித்துப்போடப்பட்டிருக்க, காட்டொலிவமரமாகிய நீ அவைகள் இருந்த இடத்தில் ஓட்டவைக்கப்பட்டு, ஒலிவமரத்தின் வேருக்கும் சாரத்துக்கும் உடன்பங்காளியாயிருந்தாயானால்,

The Remaining Verses of Election

There remain several verses that speak of the elect in the New Testament. Considering all that we have studied we can confidently know that they have nothing to do with the Calvinistic idea of predestined to salvation or damnation. Furthermore, in almost all the cases, understanding them to be a reference to the Jews, God's chosen people, is warranted.

Let us briefly consider those remaining. When Jesus spoke of God avenging in **Luke 18:7**, அந்தப்படியே தேவன் தம்மை நோக்கி இரவும் பகலும் கூப்பிடுகிறவர்களாகிய தம்மால் தெரிந்துகொள்ளப்பட்டவர்களின் விஷயத்தில் நீடிய பொறுமையுள்ளவராயிருந்து அவர்களுக்கு நியாயஞ்செய்யாமலிருப்பாரோ?

Romans 16:13, கர்த்தருக்குள் தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட ஞாபையும், எனக்கும் தாயாகிய அவனுடைய தாயையும் வாழ்த்துங்கள்.

may be speaking of him being Jewish. This would make the most sense given that of the many other (obviously) believing brothers and sisters in the chapter, only Rufus is called elect.

Why would Paul refer to only him as being elect, if the Calvinistic definition of election were true?

Were the others not also heirs of eternal life?

Understanding that elect/election is not salvation and is generally a reference to the Jews the passage makes complete sense.

It must be noted that Priscilla and Aquila, from Rome, were also Jewish and yet were not called elect.

Could it be that because Paul had nothing else to say about Rufus that he simply stated that he was chosen/elect in the Lord?

Ephesians 1:4, தமக்குமுன்பாக நாம் அன்பில் பரிசுத்தமுள்ளவர்களும் குற்றமில்லாதவர்களுமாயிருப்பதற்கு, அவர் உலகத்தோற்றத்துக்கு முன்னே கிறிஸ்துவுக்குள் நம்மைத் தெரிந்துகொண்டபடியே,

This ought to be viewed considering the chosen people, Israel. We know that Paul travelled to Ephesus and there spent three months reasoning with the Jews in the synagogues (Acts 19:1-8). Thus, Ephesians seems to be once again, for “the Jew first and then the Gentile” paradigm.

Colossians 3:12, ஆகையால், நீங்கள் தேவனால் தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட பரிசுத்தரும் பிரியருமாய், உருக்கமான இரக்கத்தையும், தயவையும், மனத்தாழ்மையையும், சாந்தத்தையும், நீடிய பொறுமையையும் தரித்துக்கொண்டு;

The mention of elect here in Colossians is probably also a reference to Jews.

Colossae was in Asia (minor) and we also know that Paul first entered the local synagogue wherever he went in order to persuade the Jews first. Thus, his letter to the Colossians, located in Asia is most likely a letter written in the principle of “Jews first and after that the Gentiles.”

This is confirmed by looking at the Jews present on the day of Pentecost.

Acts 2:5-11, வானத்தின் கீழிருக்கிற சகல தேசத்தாரிலுமிருந்துவந்த தேவபக்தியுள்ள யூதர்கள் அப்பொழுது எருசலேமிலே வாசம்பண்ணினார்கள். 6. அந்தச் சத்தம் உண்டானபோது, திரளான ஜனங்கள் கூடிவந்து, தங்கள் தங்கள் பாஷையிலே அவர்கள் பேசுகிறதை அவரவர்கள் கேட்டபடியினாலே கலக்கமடைந்தார்கள். 7. எல்லாரும் பிரமித்து ஆச்சரியப்பட்டு, ஒருவரையொருவர் பார்த்து:

இதோ, பேசுகிற இவர்களெல்லாரும் கலிலேயரல்லவா? 8. அப்படியிருக்க நம்மில் அவரவர்களுடைய ஜென்மபாஷைகளிலே இவர்கள் பேசக் கேட்கிறோமே, இதெப்படி? 9. பார்த்தரும், மேதரும், எலாமீத்தரும், மெசொப்பொத்தாமியா, யூதேயா, கப்பத்தோக்கியா, பொந்து, ஆசியா, பிரிகியா, 10. பம்பிலியா, எகிப்து என்னும் தேசத்தார்களும், சிரேனே பட்டணத்தைச் சுற்றியிருக்கிற லிபியாவின் திசைகளிலே குடியிருக்கிறவர்களும், இங்கே சஞ்சரிக்கிற ரோமாபுரியாரும், யூதரும், யூதமார்க்கத்தமைந்தவர்களும், 11. கிரேத்தரும், அரபியருமாகிய நாம் நம்முடைய பாஷைகளிலே இவர்கள் தேவனுடைய மகத்துவங்களைப் பேசக்கேட்கிறோமே என்றார்கள்.

The letter to the Thessalonians is also a letter to the Jews first and then the Gentiles. In **Acts 17:1-2**, அவர்கள் அம்பிபோலி பட்டணத்தையும் அப்பொலோனியா பட்டணத்தையும் கடந்து, தெசலோனிக்கே பட்டணத்துக்கு வந்தார்கள்; அங்கே யூதருக்கு ஒரு ஜெபஆலயம் இருந்தது. 2. பவுல் தன் வழக்கத்தின்படியே அவர்களிடத்தில் போய், மூன்று ஓய்வுநாட்களில் வேதவாக்கியங்களின் நியாயங்களை எடுத்து அவர்களுடனே சம்பாஷித்து,

With this in mind, we can see why Paul would saying **1 Thessalonians 1:2 & 4**, in English in Tamil V3, நீங்கள் தெரிந்துகொள்ளப்பட்டவர்களென்று நாங்கள் அறிந்து,

“we give thanks to God always for you all, making mention of you in our prayers... knowing, beloved brethren, your election by God.

Once again, election is not Calvinistic in its definition, but Jewish. Likewise, in **Titus 1:1** Paul speaks of the faith of God's elect which very possibly was a reference to the faith of the Jewish people.

When Apostle John wrote in his second letter at **2 John1:1**, In Tamil V2,

தெரிந்துகொள்ளப்பட்டவளுமாகிய அம்மாளுக்கும்
அவளுடைய பிள்ளைகளுக்கும், மூப்பனாகிய நான்
எழுதுகிறதாவது,

"the elect lady and her children..." The term elect would point to a reference to someone ethnically Jewish. The salutation also points to someone who is ethnically Jewish.

2 John 1:13, "தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட நம்முடைய சகோதரியின் பிள்ளைகள் உனக்கு வாழ்த்துதல் சொல்லுகிறார்கள். ஆமென்.

The final mention of the elect is found in Revelation 17.

Revelation 17:14, இவர்கள் ஆட்டுக்குட்டியானவருடனே யுத்தம்பண்ணுவார்கள்,

ஆட்டுக்குட்டியானவர் கர்த்தாதி கர்த்தரும் ராஜாதி
ராஜாவுமாயிருக்கிறபடியால் அவர்களை ஜெயிப்பார்;
அவரோடுகூட இருக்கிறவர்கள் அழைக்கப்பட்டவர்களும்
தெரிந்துகொள்ளப்பட்டவர்களும்
உண்மையுள்ளவர்களுமாயிருக்கிறார்கள் என்றான்.

We have seen that the elect and chosen does not refer to the Calvinistic concept of election. We have also seen that elect in the New Testament almost always refers to Israelites. When the

Lord Jesus comes back his entourage will absolutely include Abraham, Isaac, Jacob, and their seed. The question, however, is will Gentiles also be among that group?

Given the fact that we Gentiles are grafted into Israel (Romans 11:24) and enjoy blessings that come with that, we can be confident that we will be in that number returning with the Lord.

Conclusion

We thus come to the end of our study having seen that elect and election have nothing to do with salvation, predestined to eternal life or death, nor any Calvinistic definition whatsoever.

God elected priests, kings, disciples, Messiah, angels, and Jerusalem all of which had nothing to do with being predestined to salvation.

We also saw that elected/chosen was used of foolish things and of false gods (on man's part) again, the term had nothing to do with being predestined to salvation.

We came to the election of Israel and saw that in no less than eight verses in the Old Testament God declared Israel to be His elect!

When we turned to the New Testament we could see that elect/election/chosen never was there as a reference to being predestined to salvation.

In fact, nearly every reference of the elect was to Israel.

We looked at the elect in the tribulation and saw that it was speaking of the Jews.

We looked at the epistles of Peter and found the mention there of elect was to the Jews.

We looked at the book of Romans and again, the Jews were the elect.

We examined the remaining verses that spoke of election or God's choosing and found that they more than likely refer to Israel as the elect.

Finally, we considered the term foreknowledge/foreknow and found that it is not a salvific term but simply God or even man, knowing something in advance.

With all that we have seen we must therefore conclude that elect is not salvation.

Election has nothing to do with salvation or damnation. It is simply God or man making a choice.

However, the term “the elect” is often, a reference to Israel/Jews, who are of course God’s chosen people.

The New Testament references of the elect are never speaking one’s eternal destiny but of God having chosen someone for a particular purpose.

In almost all the New Testament references, the elects are in fact the Jews!

It turns out that the New Testament is more Jewish-centred than most of us ever imagined!

The epistles of Paul, James, Peter, Hebrews and John are written to the Jew first and then the Gentiles.

Personally, I am quite satisfied that God’s plans centre around Israel; we Gentile believers have been grafted in which is good enough for me.